

3. Folkeafstemning, hvor mindst 40 pct. af vælgerne skal stemme ja til grundlovsændringen.

Der er formentlig ikke noget land, hvor det er sværere at ændre grundloven. I de fleste lande gennemføres grundlovsændringer i parlamentet ved kvalificeret flertal eller ved simpelt flertal.

De strenge krav, der skal opfyldes ved grundlovsændringer i Danmark, afbødes dog af, at formuleringerne i grundloven er forholdsvis generelle, og at grundloven ikke er omfattende og på de fleste områder ikke er detaljeret.

Det giver mulighed for, at der opbygges forfatningsmæssige traditioner, der har en status næsten på linje med grundloven. Derfor betyder mange af paragrafferne i grundloven reelt noget andet, end formuleringerne umiddelbart lægger op til. Det gælder f.eks. formuleringen: »Den udøvende magt er hos kongen«.

Men i modsætning til egentlige grundlovsændringer bliver sådanne forfatningsændringer ikke vedtaget efter en forudgående grundig diskussion, sådan som det er tilfældet, når det drejer sig om ændringer af grundloven.

Hvis vi ønsker en mere detaljeret grundlov, som også omfatter noget af det, der i dag alene er forfatningsmæssige traditioner, kunne det tale for en skelnen mellem kapitel A-bestemmelser og kapitel B-bestemmelser i grundloven.

Paragrafferne i kapitel A skulle være de vigtigste og mest fundamentale for det danske folk og det danske samfund. Det er de bestemmelser, der udledes af, at »al magt udgår fra det danske folk«.

Derfor skal de kun kunne ændres gennem folkeafstemning, og det skal ske gennem kvalificeret flertal som i dag, hvor jastemmerne ud over et flertal skal udgøre mindst 40 pct. af de stemmeberettigede eller måske et mindre minimumstal, f.eks. 35 pct. eller 33½ pct. Derimod forekommer vedtagelse i to Folketing overflødig.

Paragrafferne i kapitel B skulle være de mindre vigtige bestemmelser, der f.eks. gælder regler for lovgivningsprocessen, og de skal derfor lettere kunne ændres, f.eks. blot ved en vedtagelse i to Folketing eller ved mellemliggende folketingsvalg.